

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Qvadriga Pietatis

Bebius, Philippus

Coloniae, 1616

Rationalia Confvndvnt Nos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55113](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55113)

RATIONALIA

CONFUNDUNT NOS.

SEquitur vt dicamus, quem-
admodum nos debeat rati-
onalium creaturarum, id est,
proximorum nostrorum con-
sideratio confundere.

Superiores. Sunt igitur in
his superiores alij, alij æqua-
les, alij vero inferiores: de lu-
terioribus pauca dicam, quã-
do eorum auctoritas, & in te
potestas, tantopere debet mo-
uere ad humilitatem cum præ-
sentes sunt, vt nisi te humili-
mè coram ipsis geras, rationis
iudicio carere videri possis,
qui non consideres quam illi,
& qualem personam gerunt.

Confundat vero te, magno-

que

que
fin
qu
ris
be
fi
ali
be
id
me
me
vic
ca
no
tel
ni
pe
ho
nic
co

I A
os.
rem-
rati-
d est,
con-
r in
qua-
elu-
quā-
inte
mo-
pra-
illi-
onis
ssis,
illi,
at.
no-
que

quetimore cōcutiat, quod cū
sint hi ministri Dei, non de te,
qui diuinam Maiestatem læle-
ris, poenas sumāt. Itaque si iu-
beant aliquid, si reprehendāt,
si castigent, id tibi, quāquam
alijs durum videri possit, de-
bet leue, & suaue videri, siue
id cogites q̄ mereris, siue id
memineris quod olim sub dæ-
monis potestate faciebas, cū
videlicet sub eius vexillo pec-
cato seruires, eiusq; in rebus
non ferendis iugum ferres: v-
tebatur enim te tāquam car-
nifice, cum videlicet te ad per-
petrandum opere aut mente
homicidium adigebat; te de-
nique tanquam foetidorum &
corporum, & animarū vecto-
I s re vte-

re utebatur, cum tuis vel exemplis, vel persuasionibus multi in peccatum cadentes, in infernum tandem precipites ibant. Hanc tuam miseram seruitutem si tecum reputes, dulcia tibi videbuntur omnia superiorum precepta, cum te praesertim illi non iubeant facere, nisi quae ad pacificam, quietamque, & fraternae charitatis plenam vitam pertinent: teque indignum iudicabis, qui eos habes, superiores, qui sint ipsi ministri principis pacis, & tibi occasio magna merendi vitam aeternam. atque haec de superioribus sint satis.

A Equales. A Equalium confide-

fide
te i
lis
ni
fis
tu
ra
ve
fi
te
se
m
pe
pe
fi
ti
a
b
a

sideratio ita te confundet, si te indignum putes qui æqualis dicaris ijs, quibus vel dignitate, vel officio minor non sis: debes enim illorum virtutes cogitare, quibus te coram Deo maiores sunt. Quod ut tibi persuasum omnino sit, ita cogita, neminem tibi te ipso in malis notiozem esse: scis enim de te ipse, quam multa & malè cogites, & appetas: aliorum verò interiora peccata nō tibi perinde certa suat. Quod cum ita sit, sintq; tibi peccata tua certa, aliorum autem incerta, merito te debes peiorē cæteris iudicare, adeoq; reliquis inferiorem.

Infirmi. Quocirca si quendam
I 6
quam

quam vides infirmum, cum tu
 sanus sis, noli efferri, sed potius
 humiliter considera, tractari illum à Patre coelestis
 quam dilectum filium, te vero
 paterna correctione, & amoris
 plena indignum esse: contra vero si tu ægrotus sis, puta te id tuis peccatis meruisse; alios vero qui prosperantur valetudine, id consequuntur, tanquam quibus non magna pro peccatis satisfactione opus sit.

Diuites. Si diues sis, illud time, quam difficile qui pecunias habent, in regnum Dei introibunt: si proximus; cogita ei, quod fidelis sit dispensator rerum Domini, auctum fuisse talentum.

PAUPE.

Pauperes. Si pauper sis, Dei iudicio, & tuis meritis tribue, qui vel spiritualia bona tibi à Deo data dissipaueris, aut egentes proximos re, cum, polles, aut orationibus, atque alijs huiusmodi eleemosynis non iuueris: si proximus, existima eius à Deo votis satisfactum, magnoq; illum à Deo beneficio cumulatum, qui Christo paupertate similis effectus fit. Ita te si in proximorum rebus geras, (vt par est) nunquam tibi confusionis materia deerit.

Inferiores. Nec vero putes defuturam in rebus inferiorum: nec enim hi quod sint inferiores officio, contemnendi

nendi sunt; sed potius eo pluris sunt faciendi, quod ijs tanquã fortioribus maiora onera Deus iniungat, tecum vero tanquã cum imbecilliori clementer agat, qui illorum non possis (quæ tua est infirmitas) more viuere: nec enim tantum habes animi, aut virium, ut noctu, diuq; possis tam multa pati. Quod si cogites, quam illorum plerique læto animo suos ferant labores, quamque paucis in sustentanda vita contenti sint, deniq; si cum eorũ virtute tuam imbecillitatem conferas, magnam humilitatis materiam habebis.

Famuli. Cum te famuli commitantur, id te confundat, quod

quod cum Christum deseru-
eris, eiq; debitum honorem
negaueris, illi te sequuntur
tamen, & magno honore pro-
sequuntur. Adde quod tibi
seruiunt, ad cœleste regnum
creati: cogita, cū tu es in pec-
cato, & illi in gratia, indignū
te esse qui illis seruias. Con-
fundat te illud Christi exem-
plum, cum discipulorum pe-
des lauit. Confundat quod di-
xit: Non veni ministrare. Cō-
fundat te tandem corā omni-
bus eorum creatio: sunt enim
ad imaginem Dei, & similitu-
dinē facti, & tā opere charitæ-
terno Patri, vt pro eis vnige-
nitū dederit. Atque id te de-
bet

bet coram infidelibus confundere, quando & ad eandem imaginem creati sunt, & pro omnibus Christus est: eoque magis coram his debes confundi, quod fidei illi lumine destituti, iisque quibus Deus solet suos recreationibus consolari, multa tamen magna; patiuntur in ieiuniis, ceremoniis, atque eiusmodi alijs; tu vero Christianus, & Spiritus sancti gratia illustratus, donoque fortitudinis adiutus, & diuino amore subleuatus, in minimie quibusque ita fatigaris, vt leuem poenitentiam vel ferris nō posse, vel si feras, magnum te aliquid facere putes. Excitent itaque te ad confusionem

tionem infideles : tecumque
sæpe id cogita, si fuissent in Ty
ro & Sidone factę virtutes, quę
factę sūt in te, olim in cilicio
& cinere pœnitentiam egis-
sent: hoc est, si infideles, quod
tu, lumē fidei recepissent, quā-
to Deo, quam tu, gratiores
fuissent?

Iudai. Deplora itaque quod
tam inutilis sis, talisque vt co-
ram Iudæis etiam confundi
debeas Crucifixerunt illi qui-
dem Christum, sed semel, sed
ignorantes eum : tu vero cru-
cifixisti sæpe peccando, quem
scires tamen ad dexteram Pa-
tris in gloria sedere. Quod si
te illi confundunt, quantum
putas te confundet quilibet
Chri-

Christianus; Etenim si Ange-
li imagini honorē deferimus,
propter eum quem repræsen-
tat, quanto eum in honore
habere par est, qui in te viue-
tis Christi imaginem gerat, &
Deus participatione sit; sicut
scriptum est: *Ego dixi, dii estis,
& filii excelsi omnes.*

Quò vero tandem ea absol-
uam, quæ ad proximos perti-
nent, aduertendū id est, quod
puto magnopere conducere
ad confusionis conseruatio-
nem: dæmones videlicet ex-
ercitium hoc quibuscunque
potest rationibus vndiq; op-
pugnare, atque ita vehemen-
ter, vt magna ei diligētia op^o
sit, qui ab illo magnū nole ac-
cipere

eipere detrimentū. Est itaque
 necesse, ita eiusmodi veluti
 habitū acquisisse, vt simul ac
 cum proximis aliquid agen-
 dum sit, eo vnumquemque in
 honore habeamus, tanquam
 si nostri essent omnes aut do-
 mini, aut praeceptores; eaque
 vnumquemque attentione au-
 diamus eorumque, consilia se-
 quamur, tanquam si nobis per
 eos Deus loqueretur; cauea-
 musque magnoperè nostrū illo-
 rū iudicio iudicium præferre.
 Qua in re duabus de causis
 peccari solet: altera, quod nemo
 in causa propria idoneus sit
 iudex; altera quod aliquando
 adulatione, sæpè verò ex igno-
 rātia pauci de rebus sentiūt ve-

par est, Itaque nonnunquam
astuti, & vafri tanquam pru-
dentes laudantur; & qui om-
nia irrident, sapientes habentur,
cum contra tamen de his
sentiendum esset. Quocirca
tutum est etiam in bonis tum
gratiæ, tum naturæ, & timere
ne decipiamur, & Deo in om-
nibus, quæcunque in aliis vi-
derimus, gloriæ dare, om-
niaque semper in meliorem
partem interpretari. Quod si
contingat eos aliquid facere,
quod rectum esse non videatur,
ne utique iudicemus, quã-
do in nostris non nobis licet
iudices esse: sed vel excuse-
mus factum, vel inde mente a-
uersa eorum bene acta confi-
deremus,

deremus, nostraque cum illo-
rum virtutibus vitia compa-
remus, ne vllum confusionis
gradū (si aliter agimus) amit-
tamus. Itaque si viderimus vel
mortaliter peccantes, id co-
gitemus vel fecisse ex ignorā-
tia, vel iam ad Dei gratiam
per pœnitentiam rediisse, fu-
turumque illis peccatum ma-
ioris hic pœnitentiæ, adeoque
gloriæ in cælo perfectoris oc-
casionem.

QVAE IN CONVER-
sationibus confun-
dunt nos.

*Ne vero quicquam confusioni
depercat, aduertendum in con-
uersationibus, ubi maiora solent
esse pericula.*

Man-

MANSVETUDO. Ut si de mansuetudine agatur, veniat in mentem irarum tuarum.

PULCHRITUDO. Si de rebus pulchris, tuorum peccatorum foeditatis recorderis.

POTENTIA. Si de magna potentia sermo fiat, id consideres, quam nihil sis, nihilque possis, tum etiam cum maxime aliquid esse cere conaris.

AVARITIA. Si de humilitate, tuam superbiam memineris: atque ita in reliquis.

VITIA. Cum mentio sit vitiorum, nostrorum recorderemur.

VIRTUTES. Cum autem virtutum, eas nobis desse cogitemus. Ita fiet, ut confusi-

fusionis materia nobis semper suppetat, idque in cōversationibus præsertim, vbi maius est confusionis amittendæ periculum.

At verò, vt ad eam, quæ ex nostrarum rerum considerationibus nascitur, confusionem propius accedamus, pauca quædam attingenda nobis sunt breuiter, nã lectori profundiore eorum considerationem relinquimus.

PRAELATI. Prælatum igitur confundat, quod cum Christus dicat: *Animam meam pono pro ouibus meis*: ipse in pascendis ouibus adeò sit negligens, vt ne eas quidem agnoscat omnes.

Lingua

Sacerdotes. Si Sacerdos, cū Christus dicat, *Qui mihi ministrat, me sequatur*: quam ipse viam institerit, quæque his manibus egerit, quibus solet in sacrificio Christum tenere.

Concionatores. Si concionator est, cōfundatur quod Christi officium exerceat, quodque eius quæ prædicat exempla non sequatur, neque hiscæ, quæ dicit, consentanea opera faciat. veniat & illud in mentem, *Eloquia Domini, eloquia casta*: Videatque si non satis mundum vas sit, quanta sit cōfusione dignus, illud q̄ timeat. *Peccatori dixit Deus, quare tu enarras iustitias meas, & assumis testamentum meum per os tuum?*

taum? Quod si Paulus timebat, ne, cum aliis prædicaret, ipse reprobis efficeretur: quantum debet quisque cōcionatorum timere, seque magnopere cōfundere?

Præceptores. Confundantur præterea Præceptores, & Doctores, ut qui confusione præcipue opus habeant. Ait enim Apostolus: *Sciētia inflat.* Quod si quis ob scientiam extollitur, ea vel maxime causa confundi debet: plus enim in eo sapit quam oporteat sapere.

Discipuli, Confundat discipulos sua ipsorum ignorantia, qui nisi docerentur, brutis animantibus similes essēt: simul etiam, quod parum &

K.

in lit-

in litteris proficiant & sua aliis
 scientia profint, cum debeant
 tamen eo magis prodesse mul-
 tis, quo fuerint sapientiores.
 deniq; quod cum addunt scien-
 tiam, addunt etiam & dolorem.

Religiosi. Religiosus autem
 multo magis debet coram in-
 fidelibus, & Christianis reli-
 quis confundi, quando ei non
 solum fidei lumen datum est,
 Christique iugum dulce im-
 positum; sed & vita omni soli-
 tudine vacua speciali quodam
 privilegio concessa. Confun-
 datur quod ex tam multis mil-
 libus electus sit, qui si vocatus
 fuissent, multo erant Deo grati-
 tiores futuri: confundatur quod
 tam negligens & distractus sit
 in chore

in choro, vbi Deo assistunt
Angeli. Confundatur ob ser-
uitia fratrum in culina, in va-
letudinario, atque aliis locis
ipsi exhibita, qui neque qui
seruiat, dignus est. Confundat
eum in coenaculo fercula, quæ
Deus ipsi sine vlllo ipsius labo-
re, aut sollicitudine apponen-
da curat: vestes etiam quibus
induitur, & omnis domestica
supellex in eius vsu parata: cū
que his homines, quorum ope-
ra ægri etiam, quorum cultu
omnia denique, quibus tāquā
mediis res ex in hunc tandem
statum ad eius vtilitatem
deuenerunt. Super omnia
vero debet eum confunde-
re, quod seruus Dei dicitur

K 2

qui ei

qui ei tamen saepe sit inimicus. Nomē certe id est, de qua Virgo beatissima tanquā gloriabatur, cum se diceret *Accillam* Dei, quodque magnopere superbos quosque confundere debeat.

CONFUNDAT NOS

DOMVS DEI.

Confundat praeterea Religiosum magis magisque domus Dei, quam tanquam familiarius inhabitat: cum tamen Patris caelestis perfectione longe absit, quotque in ea peccatis conficit, tot tanquam fluctibus in confusionis pelago immergatur. Nam si *domū* Domini decet sanctitudo, quomodo in ea iniquum fert Deus? aut cur

aut cur ab orationis domo nō
eiicitur indeuotus? Si porro e-
iusmodi est domus Domini,
vt magnus & Rex, & Propheta
Dauid eligat in ea potius quā
alibi habitare, seque in ea cō-
temptū & abiectum esse pro
beatitudine ducat: quāta eius
debet esse confusio, qui illic
inuitus maneat! aut si manet
libenter, tanto tamen est Dei
beneficio ingratus!

CEREMONIAE RE-
ligionis.

Postremo eū omnes Religio-
nis ceremonie confūdāt, quā-
do eas vel nō intelligit quorsū
spectent, aut non aduertit, aut
graues esse putat, aut sibi de-
nique vtilis esse non curat.

K 3

Piorum

PIORVM ELEEMOSINAE

Confundatur cum pro amore Dei eleemosynam petit; enim ea res insignis cuiusdam privilegij: cogitetque qualis sit, quod pro ipso Deus, tanquam qui indigeat, his qui ei mendicanti aliquid dant, se debitorem constituat, eique suum thesaurum crediderit. Quod si aliquando quae ipsi Dei causa data sunt, non in eum, in quem petit, usum insumpsit, tanquam sacrilegus confundatur, qui Deo auferat, quod ipso petente alij Deo dederunt. Cogitet cum petit tanquam pauper, nisi animo pauper sit, falso se nomine peteret. Si vero petit ex curiositate, ad eoque

eoque contra quam Deus vult
deceptor est, & more eorum,
qui falsis vtuntur diplomatis,
numos à proximo surripit.

ANGELORVM MVNVS.

Confūdatur denique, quod
cum Dei nomine petit, Ange-
lorum munere fungitur, qui
ab hominibus semper tanquā
Dei legati petunt: ab aliis qui
dem, vt pauperibus subueniāt;
ab aliis autem, vt iniurias si-
bi factas remittant; ab aliis
vero, vt Deo quam debent glo-
riam, & honorem dent. Cum
vero eleemosynam acceperit,
confundatur, quod & danti
Deo, & proximo ingratus sit:
ita autem fiet, vt cum ei ali-
quid erit petendum, incipiat

K 4**confun-**

confundi, vt qui intelligat,
 quanta eū eleemosyna obliga-
 tione deuinciat: solumque
 necessaria petat, quando eo
 maiori obligatione obstric-
 ctus est, quo plura acceperit.

PEREGRINATIO.

Cum vero peregrinatur, con-
 ueat in eam cogitationem ve-
 niat, vt se Apostolicam vitam
 agere putet: sed illud potius
 cogitet, eam poenitentiae loco
 sibi esse vitam attributā. Quod
 si est è Religiosis inclusis, pu-
 tet se, tanquam terram indo-
 mitam, voluisse Dominum ab
 hominum conuersatione re-
 mouere.

REGES, & PRINCIPES.

Si Rex sit, aut Princeps, con-
 fundatur

fundatur, quod in eo statu sit.
quem Christus vitavit, cum eum
vellent Iudæi Regem creare.
Mirum vero est, audere quen-
quã id munus assumere, quod
Christus recusavit, nisi forte
id pro cruce habeat, & Chri-
sti amore subeat.

Domini. Confundantur Do-
mini, quod sint in requirendis
reditibus valde diligentes, in
puniendis autem peccatis pu-
blicis admodum negligentes:
timeant vero, quod pecunia,
aliisque bonis utantur tãquã
suis, nec eius soleant meminif-
se, à quo cuncta acceperunt, Cõ-
fundantur porro, quod se
magnum aliquid facere pu-
tant, cum eleemosyna pau-
perum

peri subueniunt; nec cogitant se dare aliena, Deoque quae sua ipsius sunt reddere, in eoque, in quo se putant beneficiū facere, magno à Deo beneficio cumulari. Quod si vel tūcūe- leemosynā dāt, se debet cōfū- dere, quanto magis cum in va- nos vsus pecunias expēdunt.

Equites. Cogitandum autem est equiti, in Euangelij defen- sionem, adeoque ad promouē- dū honorē Dei, assumptū sibi fuisse gladium. Quod si huius rei memoriā propriij honoris studium delet, suumque diu- no honorem præfert, quid nisi Euangelij persecutor est? Confundatur igitur tanquam Deo infidelis, cogitetque se, quam-

qua
nor
ti f
cto
do
ni

in
ne
ni
fu
sc
fi
no
si
ru
po
E
li,

quamquam ab hominibus honorabilis habetur, esse peccati seruum, adeoque Dei Sanctorum iudicio nullo non modo dignum honore, sed inferni suppliciiis destinatum.

COMMENDATARIJ.

Commendatarij autem, qui in Religione aliqua professionem fecerunt, de obseruationis votorum negligentia confundantur: eoque magis quod sciant, quam agre ferre soleant sibi ab aliis præstitam fidem non seruari, utque de his, qui sibi aliquid promiserunt, plerumque ob violatam fidem poenas sumant.

Famuli. Confundantur famuli, quod adeo sint solliciti in domi-

dominorum gratia ineunda:
quam si diligētiam in Dei ser-
uitio adhibuissent, quanto ci-
tius, quamque veriolem gra-
tiam inijsent! *Seruire enim
Deo, regnare est.*

Iudices. Cogitent iudices,
quanta seueritate in reos sen-
tentiam ferant: confundantur
vero, quod Dei iudicium, de
quo scriptum est, *Iudiciū duris-
simū his qui præsunt fiet*, nec se-
cum diligenter reputent, nec
perhorrescant.

Aduocati. Confundantur ad-
uocati, quod cum alienis cau-
sis patrocinium ferāt, sint ta-
men conscientiae propriae ma-
gnopere negligentes: nec ve-
ro idcirco efferētur, quod sua
alios

alios videant opera indigere
indigent enim & ipsi multo-
rum auxilio, in his quæ ad a-
nimam pertinent.

Medici. Confundantur me-
dici, cū cogitant, quemadmo-
dum ægrotos tractent, quādo
sciunt, cum in morbum ipsi
inciderint, quanta velint va-
letudinē suam diligētia pro-
curari. Cogitēt etiam anima-
rum suarum vulnera: eoque
confundantur quod cum me-
dici appellentur, peritiores
tamen sint inducendi in se
morbi, quam pellendi.

Mercatores. Confundat mer-
catores sollicitudo ea, quam
in emendo vili, caroq; pretio
vendēdo adhibēt: ea propter
K 7 igno-

ignorantes, quod regnum caelorum, quod gratis datur, comparare nesciunt; emunt vero infernum, quod magno & pretio emitur, & dolore possidetur.

Vt vero etiam ad recipiendum. ut fructus veniamus.

Sartores. Confundantur sartores, qui tantum in conficiendis alienis vestibus studium adhibent, cum sint ipsi tamen innocentiae vestis acceptae in baptismo valde negligentes.

Sutores. Confundantur praeterea sutores, qui cum in durissimum etiam corium acu penetrant, in se tamen diuinas inspirationes penetrare non sinant.

Femina. Et quis autem possit de

de feminarū statu pro dignitate differere, his præsertim temporibus, quibus est tantopere vanitas hominum aucta.

Virgines. Confundantur itaque virgines, quod sæpe stauerint nubere. Et si enim id licitū est, quāto tamen satius Christo solo spōso esse cōtentas! atq; essēt quidē ipse Christo solo contentæ, si eum quanto possent amore diligerent.

Nuptæ. Confundantur nuptæ quod in ornandis se sint admodum diligentes, eiusque rei causa tam multa insumant; contra vero in eo negligentissime sint, ut Christum induāt. Cum se torquibus aureis ornāt, meminerint ferreas fuisse
Christi

Christi catenas, eique ignominæ causa iniectas. Cum autem manus armillis ornantur, ligatas Christi manus fuisse recordentur. Cum porro se vestibus albis elegantie causa induunt, fuisse Christum alba veste indutum ignominie causæ meminerint. Et confundantur non ipse modo, sed etiam viri, qui cum eiusmodi vestitum lauitias ferunt, Christi virtutibus gratiam parem non referunt. Quod si illæ manuum suarum opera considerent, detrahent, credo, digitis annulos, ut ijs qui ornamento digni non sunt, cum feminis Christianis opera indigna fecerint.

Vidue. Confundatur vidua,
que

quæ virorum mortem tã ægrè
ferunt, quod cum ipsis Deus
omnia impedimenta perfecti
in se amoris abstulerit, tanto
beneficio adeò ingrati sint, vt
sibi melius cū creatura fuisse,
quã cum Creatore, adeoque
Deum spernere, impatiēter la-
ta virorum morte, significare
videantur. Conqueruntur e-
nim ereptos sibi viros: sed pro-
fectò de illis æquius conque-
ratur Deus, qui se ab illis sper-
ni videat. Confundantur ergo
illæ, audiantque in hæc verba
conquerētem Dominum: *Me
dereliquerunt fontē aquæ viuæ,
& foderunt sibi cisternas dissipa-
tas, quæ cōtinere nō valēt aquas.*
Itemque illud: *Quid inuene-
runt.*

sunt in me iniquitatis, quia elon-
gauerunt se à me.

Atque hæc de statibus dicta
sufficiant, ne propositam bre-
uitatem excedere videamur:
simul etiam quod facile sit ex
dictis reliqua colligere; & si
quis ea quæ diximus diligen-
ter cogitet, se confundendi
occasionem semper habere.

CONFVNDAT NOS
MEMORIA.

Iã vt ad interiora veniamus,
Cõfundere, ô homo, de memo-
ria tua: cum enim hanc admi-
rabilem potentiam tibi scias à
Creatore in id esse datã, vt sui
posses & semper, & suauiter
meminisse; tu tamen in ea vi-
lia quam

lia quam plurima reposuisti,
hisque eam ita occupasti, ut vix
eius, qui eam dedit, posses re-
cordari: itaque fit ut nulli ipsa
minus quam Creatori seruiat.

Cōfundere igitur, quod ea in
Domini sui iniuriam abusus
sis, quodque cū in mentem tibi
sæpe reducat, ab Ecclesia
quidē qui sis, admoto quoran-
nis cinere capiti, atq; illis ver-
bis additis, *Memēt o homo quia
pulus es, & in puluerem reuer-
teris: à scriptura vero, nūc qui-
dem finis tuus, cum dicit, Me-
morare nouissima tua nūc vero
ea que causa tua Christus pas-
sus sit, cū dicit. Recordare pau-
pertatis. & trāsgressionis mea, ab
Synhij, & fellis; autē sepe alia;*

tu tamen nihil minus quam
 hæc, & huiusmodi alia memi-
 nisse videre: & merito flere
 debeas, & cū propheta dicere,
*Renuit cōsolari anima mea, me-
 mor fui Dei, & delectatus sum*
 eo que magis confundi, quod
 in Dei aliquando obliuione
 fueris recreata.

Intellectus. Iam vero ut ad
 intellectū transeamus, quātus
 se in eo confusionis campus a-
 perit? qui cum intelligat se in
 eum finē creatū esse, ut sum-
 mū bonum intelligeret, sæpe
 tamen non vana modo, ut in-
 utilia, & transitoria, sed pesti-
 ma etiam cogitat, atque in ijs
 denique occupatur, quibus
 intelligit minimè debere esse
 inten

intentum. Flendum tibi certè
est malum hoc, & quãta possis
confusione deplorandum.

Voluntas. Quid autem de
voluntate dicemus, qua cum
Deum super omnia deberes
diligere, ea tamen fueris pro-
sequutus, quæ vel cogitare pu-
deat, nedũ dicere? Quid tibi,
inquam, dicam, ô cæca volun-
tas, quæ bonis æternis sensuũ
delicias prætulisti; quam cum
dulcis charitas in Seraphino-
rum choro posset constituere,
mundi foedus amor in infer-
na deiecit. Meritò quidem, ô
anima, tuæ te debent potētix
cõfundere, in quibus tam foe-
datam videas imaginem Dei:
possis tu quidem eas, & debes
cum

cum dolore ijs verbis reprehendere, *Ecce Adam quasi unus ex nobis factus est*, de que eis in hunc modum conqueritur. Quis vos, ô potentia, ô imago Dei, quis inquam, vos perdidit? quis tibi, ô memoria, Dei memoriam abstulit; quis tibi, ô intellectus, mentem eripuit? quis te decepit, ô voluntas? O quam illud quadrat in te, ô anima: *Facti sunt principes eius sicut arietes non inuenientes pascua*. More enim arietum cum pascua non inueniunt, potentia tua, quali in Deo pascua non haberent, venenata pascua quaesierunt: adeoque ea causa viribus defecta sunt, ut magna debeas confusione confundi.

Ad

C
Dei
pul
om
mn
ro
cōf
aut
Ita
Dei
anc
basi
ipi
cti
que
neb
A
san
dis,
ris;

Ad sensus transeamus.

OCULI. Dedit quidem
 Deus oculos, ut creaturarum
 pulchritudine cōspecta, in re
 omni se amares, ipsiq; pro o-
 mnibus gratias ageres: tu ve-
 ro contra quæcunque vides
 cōsumis, aut ira veluti ardēs,
 aut auaritia concupiscens.
 Itaque cum oculi tui coram
 Deo esse deberent, *sicut oculi*
ancille in manibus domine sue,
 basilisci (qui quæcunque con-
 spicit visu interficit) oculi fa-
 cti sunt. Confundere igitur,
 quod lumen tibi datum in te-
 nebras verteris.

AVRES. Quodque aures &
 sanctis inspirationibus clau-
 dis, & raumurationibus ape-
 ris;

Lin-

repre-
 uasi v-
 deque
 queri
 o ima-
 sper-
 oria,
 quis
 em e-
 o vo-
 adrat
 prim-
 inue-
 im a-
 inue-
 ali in
 , vene
 ade-
 fecit
 fusio
 Ad

Lingua. Quod qua debet
Deum lingua benedicere, ho-
minibus maledicis.

Nares. Quod cum sollicitus
sis ne quicquam malè oleat,
graue olens tamen peccatum
non sentis.

Tactus. Quod deniq; durum
esse videatur, si quid est pro
Christo patiendū, suaue verò
sit quod pro mundo pateris.

Deplora itaq; sensuū mala,
atque eius rei memoria hu-
miles tibi, & confusionis ple-
nas lachrymas exprimat.

Caput. Quod si necdū satis
hæc sunt, te caput tuum con-
fundat, quod spinis pressum
non fit.

Capilli. Confundant capilli,
quod

quod non sint euulsi.

MANVS & PEDES.

MANVS autem & pedes, quod non transfixi clavis: reliqua te deniq; mēbra confundant, quod cum nisi Dei virtute moueri non possint, fueris tu pedibus Christum persequutus, manibus autem, atque operibus ipsum vulneraris, & lingua læferis. Denique si recta ratione rem reputes, tu tibi magna solus cōfusiōnis materia es: nec enim est in te quicquam, de quo si diligēter cogites, nō debeas magno pere confundi. Quod si in te sint, quæ nō intelligas, vel ea causa maximē cōfundi debes, quod te ipse p̄eae non noue-

L

ris

ris. Nam vel quæ sit anima,
 aut quid in se habeat, aut cor
 pori quæadmodum vnita sit,
 denique vt sit à corpore sepa-
 randa, si ex te ipse quæras, scio
 nō poteris respondere. Quod
 si in rebus proprijs tames in-
 scijs, quam eris, obsecro, in
 alienis! Illud interim verum
 est, & in his quæ de te scis, &
 in his quæ ignoras, magnâ tibi
 confusionis materiam suppe-
 tere.

Bona. Quod si mihi quisquam
 hoc loco obijciat, nō in bonis
 sed in malis tantum operibus
 confusionis causam reperiri
 id ego negauerim: puto enim
 in bonis etiam propterea nō
 debere cōfundi, quod ad be-
 nū

n
 le
 lu
 co
 pu
 fa
 na
 at
 mi
 re:
 qua
 test
 spit
 gis
 à se
 con
 steri
 pecc
 le cō
 Deus

num simus admodum imbecil-
les, adeò vero proclives in ma-
lum, vt magis mirum fit, ex tã
corrupta natura boni aliquid
prodire, quam ex rosario ro-
sam nasci: est enim id rosæ
naturale, vt rosam proferat;
at perfectũ opus non sola ho-
minis natura potest producere:
nec enim Deo gratũ quicquam
sine eius gratia esse potest.
Qui ergo miratur inter spinas
ortã rosam, multo magis mirari
debet boni aliquid à se factum;
tantoque magis confundi, quod
videt, vt in sterili solo, dignoq;
quod ob peccata in Deum maxima
facile cõspergatur, operetur mira-
Deus, atq; adeò excolere per-

L 2

seue-

seueret. Quare non de malis
tantum operibus nos, sed de
bonis etiam confundi possu-
mus, & debemus. Si qua enim
facimus bona, Deus est qui et
in nobis coepit, fecit, atq; per
fecit: nostrum illud est, ut ma-
gis, magisque confundamur,
atque humiliemur, qui Deo
tam saepe resistimus, eaque
quam meruimus poenam eius
clementia euaserimus.

TER TIA PARS

*Qua traditur quemadmodum
caelestium rerum contempla-
tione possimus confundi.*

Vix scio quibus possit
verbis de caelestibus
cere, qui ne in terrenis quibus
pro dignitate, quanta in ho-